

**UITVINDEN IS EEN KUNST
(POLNISCHE WIRTSCHAFT)**

Blijspel in drie bedrijven

geschreven

door

BERND GOMBOLD

Vertaling

Ben ten Velde

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

“DE RECHTHEBBENDEN” van dit toneelwerk hebben de incasso van hun rechten exclusief in handen gegeven van het: I.B.V.A. “Holland” b.v.. Dit bureau is als ENIGE gemachtigd de rechten van dit toneelwerk te incasseren in Nederland. Voor België dient u contact op te nemen met Toneelfonds Janssens te Antwerpen. Het niet voldoen van uw te betalen auteursrechten aan één van deze genoemde bureaus zal worden gezien als een overtreding, en ontslaat u niet van het alsnog voldoen van de rechten aan het I.B.V.A. “Holland” b.v. of Toneelfonds Janssens. Het is **niet** toegestaan de auteursrechten te laten regelen via tussenpersonen of derden buiten de spelende toneelgroep. De schriftelijke aanvraag tot opvoeren is altijd van en ondertekend door een wettelijke vertegenwoordiger van de toneelgroep.

Voor meer informatie zie: www.ibva.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **UITVINDEN IS EEN KUNST (POLNISCHE WIRTSCHAFT)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BERND GOMBOLD** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2011 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Willem Mulder - Eigenaar van een kleine werkplaats om auto's te repareren; eenvoudige, wat chaotische man.

Grietje Mulder - Zijn vrouw, de grote kracht achter het bedrijf, veel slimmer dan iedereen denkt; slordig gekleed, ze werkt mee in de zaak, het huishouden schiet er bij in.

Wietse Mulder - Huurder, denkt dat hij een grote uitvinder is, maakt verwaarloosde indruk; pandjes- dan wel stofjas, vlinderdas; brutaal, heeft altijd honger. **(denk aan uitvinder Tom Manders (Dorus) met zijn muizenval)**

Kasimir - Poolse zwartwerker, spreekt gebrekkig, maar wel verstaanbaar Nederlands, gebruikt soms Duitse woorden/uitdrukkingen.

Gertrude - Tante van Kasimir, erg ouderwets gekleed.

Mathilde - Ook een tante, net zo ouderwets gekleed.

Paula - Postbode, pittige verschijning, maar aanvankelijk niet erg netjes; verliefd op Kasimir; ouder dan Kasimir.

Jan Mooibroek - Directeur van de bank, elegant gekleed, vlotte kerel; het moet duidelijk zijn dat hij met zijn praatjes absoluut niet te vertrouwen is. **(kan ook in vrouwelijke rol, wordt dan Jantje)**

Zwaantje Kok-van Bommel - Wethouder, ijskonijn, koel, arrogant en deugt ook niet.

Hendrik Haverkamp - Ambtenaar van de sociale dienst; speurt naar zwartwerkers, niet de leepste. Neemt op zijn manier zijn werk erg serieus, totdat hij de zelfgemaakte borrel van de tantes proeft.

Kasimir en zijn tantes spreken hun eigen taal, met af en toe (*ab und zu*) een Duits woord. Bijvoorbeeld: sigaare wordt dan *ziegaare*; rustig wordt *roestig*. De verstaanbaarheid moet echter niet in het gedrang komen.

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de keuken – met indien mogelijk aanrecht - van de familie Mulder, die tevens de opslagplaats is van de werkplaats, die er aan vast zit. Overal liggen, hangen en staan auto-onderdelen zoals bumpers, accu's autobanden, autodeuren e.d. Op het toneel staan ook een paar stoelen, een bank of divan, kast of bergmeubel. Het meubilair mag niet nieuw zijn.

Bij voorkeur vier opgangen: in het midden naar buiten, rechts naar de werkplaats, links in de woning, links achter naar de bovenste verdieping. (*hier kan eventueel een opgang naar een trap worden gesuggereerd.*) Raam met zicht naar buiten.

Het is ideaal als de uitvinder elke keer als hij weer iets moois heeft uitgevonden daar een voorbeeld van laat zien. Bijvoorbeeld een spade met een zadel, een aan een rijwiel vastgemaakte grasmachine.

Een mooie uitdaging voor decorbouwers en de mensen van de rekwisieten.

Waar in het stuk wordt gesproken over 'de stoel', wordt de door de uitvinder geprepareerde stoel bedoeld, die naar believen in het derde bedrijf een schok of trilling veroorzaakt.

Tegen de achterwand hangt kalender met een schaars geklede vrouw (pin-up) , die in het tweede bedrijf omgedraaid wordt

EERSTE BEDRIJF

Kasimir: *(op met een uitlaat of bumper, opent deur links en roept naar binnen)* De baas heeft mij opgedragen dat ik deze nieuwe uitlaat in de slaapkamer op moet bergen *(doet de deur dicht, in zichzelf)* Hier is ook geen fatsoenlijke plek meer, maar onder het bed van de baas kan ik wel drie of vier uitlaten kwijt.

Grietje: *(heeft dit in de deuropening links gevolgd)* Wat moet er in de slaapkamer worden opgeborgen? Uitlaten?! Ik geloof dat jij niet helemaal lekker op de graat bent!

Kasimir: Maar cheffin. Dit is een *neue* uitlaat *(of bumper)* en die moet ik goed opbergen.

Grietje: Mensen nog aan toe! *(schudt het hoofd)* Is het dan nog niet genoeg dat jullie van mijn keuken een opslagplaats hebben gemaakt. En dan is nu de slaapkamer aan de beurt. Houdt ermee op!!

Kasimir: De baas heeft geen ruimte meer in de *warkplaats*, begrijp dat toch. Wees eens wat aardiger! Die arme man moet al zo hard *arbeiten*.

Grietje: Dat is nu net het grote probleem hier! Hij werkt dag en nacht en wat levert het op? Niks! Niks als rode cijfers, en de ene aanmaning na de andere rolt binnen. Van de leveranciers, de bank en de gemeente. Hij kan beter de hele dag in zijn nest blijven en van de sociale dienst leven; dan hielden wij net zoveel, wat zeg ik, misschien nog wel meer geld over dan nu.

Kasimir: Maar dat wil de baas niet, *nein, nein*; hij is zeker niet lui; hij wil *arbeiten* voor zijn geld. Het is een goede man, en daarom help ik hem graag. Hier, berg deze uitlaat maar op en ga maar wat eten.

Grietje: Ik heb helemaal geen honger! Waarom zou ik wat moeten eten?

Kasimir: Dan hou jij tenminste je mond... Ik wil even naar de radio luisteren... *(zet draagbare radio aan, er klinkt een polka of Duitse schlager)*

Grietje: *(zet boos de radio uit)* Ik word hier nog eens helemaal gek! Dat lawaai, en zoals het er hier uitziet! Banden, bumpers, velgen, gereedschap, er is hier nog geen centimeter vrij en dan ook nog dat geblèr aan mijn kop! En dat uitgerekend op het moment dat de directeur van de bank elk moment binnen kan komen! Dat kan er ook nog wel bij, met onze kont vol schulden.

Kasimir: *(moppert)* ...dan luister ik wel verder in de werkplaats, jij kunt

je mond toch niet dichthouden! (*mopperend af met radio*)

Grietje: Moet ik mij ook nog stil houden voor hem? (*plotseling van links een knal, rook, lawaai en dan het geluid van een explosie*)

Wietse: (*op onder het stof en roet, zwarte handen en gezicht, hoest; uit de deur komt rook*) Potverdriedubbelties nog aan toe. Ik had zo'n mooi apparaat gemaakt voor het automatisch schoonmaken van de schoorsteen; en nu is dat ding de lucht ingevlogen. Moet je nagaan, en dat bij de eerste keer dat ik 'm wilde proberen. Zomaar foetsie!

Grietje: (*scheldend*) Die akelige uitvinder blaast nog eens een keer de hele boel de lucht in met zijn bedenksels! Hoe hebben wij hem ooit een kamer kunnen verhuren?

Wietse: Ah, Grietje, wat mooi dat je nog niet naar bed bent! Ik heb jullie hulp nodig.

Grietje: (*verbaasd/boos*) Niet naar bed?! Wat... nog niet naar bed?! Man, waar zit je verstand? Het is negen uur in de morgen en wij zijn al vier uur op! (*in zichzelf*) Daar zat ik nu net op te wachten!

Wietse: Negen uur? (*krabt zich op het hoofd, kijkt op groot zelf gemaakt zakhorloge, model wekker*) Dan heb ik warempel de hele nacht aan mijn uitvindig gewerkt. Was ik maar gewoon arbeider gebleven en geen uitvinder geworden. Dan kreeg ik tenminste mijn slaap. Zo zie je maar weer, je moet er heel wat voor over hebben, als je beroemd wilt worden.

Grietje: (*boos*) Uitvinder!?! Als ik het woord hoor, gaat mijn nekhaar al recht overeind staan. Wat vindt jij nog meer uit?! Misschien nog eens zo'n volautomatische pastamachine, die al bij de eerste proef de keuken in brand heeft gezet?

Wietse: (*geestdriftig*) Nee! Moet je eens zien! (*snel af en op met een gestoffeerde stoel, waaraan een kabel met stekker bevestigd is, steekt de stekker in het stopcontact*) Ik ben ook nog met deze stoel aan het werk geweest. Het is weer een prachuitvinding. Het kussen wordt warm, zo gauw er iemand op gaat zitten! (*even pauze*) Er mankeert nog een kleinigheidje aan. Hij wordt wel warm, maar hij schakelt zo af en toe maar slecht weer uit. Misschien kan Willem, ik bedoel vanwege zijn aambeien... (*gaat op de stoel zitten*)

Grietje: Weet jij wat er aan jou mankeert? Fatsoenlijk werk om geld mee te verdienen. Dan kun jij ook eens een keer huur betalen! Jij bent namelijk al een half jaar achter. En voor datgene wat jij hier allemaal naar binnen werkt, kun je misschien ook eens een keer een paar centen afschuiven. Hoe denk jij daarover?

Wietse: (*vindt het zitten op de stoel eerst zichtbaar wel lekker*)

Alsjeblieft zeg, zeur mij niet aan mijn hoofd over werk; ik moet mijn gedachten bij de uitvindingen houden. Zorg maar voor een ontbijt. Mijn maag knort, en als ik honger heb, kan ik mij niet concentreren. *(staat op en voelt aan zijn achterwerk)* Mensen nog aan toe, wat wordt dat ding heet...

Grietje: En nu rap er uit! *(doet de deur links open)* Hier heeft de timmerman een gat gelaten. Wees maar blij dat mijn man zo'n goede inborst heeft. Als ik hier de baas was, stond jij al lang op straat!

Wietse: Maar ik zweer je Grietje, mijn nieuwe uitvinding wordt echt wat bijzonders. Als ik daar patent op krijg, betaal ik alles dubbel en dwars terug.

Grietje: Goed, goed. Maar op het moment kan ik je hier niet gebruiken. Wij krijgen namelijk belangrijke visite. Jij weet wel waar de koelkast staat, jij moet jezelf maar redden.

Wietse: Dank je wel! Die stoel, eh..., die haal ik straks wel op. *(links af)*

Grietje: Als het niet zo af en toe een aardige stoethaspel was, had ik hem er al lang uitgegooid. Maar ja, hij kan ook nergens anders naar toe.

Wietse: *(komt weer van links)* Zeg, wat is er met die koelkast? Op de kaas zit schimmel en het brood is zo hard als een bikkell. *(laat dat zien)* Jij moet nodig weer eens naar de winkel. Wat ben jij voor een huisvrouw?

Grietje: Wegwezen!

Wietse: In orde. Ik wilde je er alleen maar even aan herinneren. Ik kan mij voorstellen dat jij vergeetachtig wordt... gezien je leeftijd.

Grietje: En nog praatjes ook jij! Er uit!

Wietse: Kalm maar, ik ben al weg... *(snel links af)*

Grietje: *(ruimt de tafel af, hoofdschuddend)* Een huurder, die geen cent betaalt en ook nog moppert over de verzorging! En dan heeft hij toevallig ook nog dezelfde achternaam als wij. Hoe krijgen we het voor elkaar?

Kasimir: *(op van rechts, veegt zijn handen aan een poetslap af)* Zeg eh... In de werkplaats staat een eigenwijze kerel, hij draagt een kostuum en heeft een stropdas; dat lijkt mij niet goed.

Grietje: Is hij er al? *(kijkt door kier van de deur)* Kasimir, dat is hem. De directeur van de bank! Wij zijn van hem afhankelijk. Jij moet vriendelijk tegen hem zijn.

Kasimir: Dat doe ik niet. *Das ist eine lapschwanz!* Hij ziet mij niet staan, hij wilde mij zelfs geen hand geven. *(laat smerige hand zien)*

Grietje: Dat kan ik mij best voorstellen. Kasimir, er zijn ook mensen die hun geld verdienen zonder smerige handen te maken. Ze zijn niet allemaal zo dom als wij hier.

Kasimir: Het geeft niks als je *smoetzieg* wordt van je werk.

Grietje: Iedereen zit ons op de huid. En als mijn man jou niet gauw opgeeft als werknemer krijgen wij ook nog trammelant met de sociale dienst. Die komen hier al af en toe snuffelen. Ze zijn op zoek naar zwartwerkers. Jij weet wat je te doen staat, als er een controleur komt. Dat hebben we toch goed afgesproken, hè?

Kasimir: Dat wel, maar begrijpen doe ik het niet. Als ik word aangemeld, gaat de helft van mijn geld naar Vadertje Staat, zegt de baas. En die komt hier niet voor zijn APK-keuring. Hou op! Ik ken die Vadertje Staat niet eens, wat is dat voor een figuur? En die rare kerel van de bank heeft veel meer geld dan ik en geen smerige handen. Van dat volk hier in Holland *begrijpe ieg* niks. Oh, oh, *bleuden Hollender*. Ik ga wel weer naar de werkplaats, *an die arbait*. (midden af)

Grietje: (*lacht*) Het is wel een rare, hoor, onze Pool uit Duitsland. Was alles maar zo gemakkelijk. Wij moeten hem echt eens een keer aanmelden. Maar ja, de sociale lasten zijn zo hoog, dan houden we helemaal niks over. Hij stond hier zo ineens voor de deur met zijn Poolse Fiat en vier lekke banden. Dat heb ik nooit goed begrepen. Het was ook helemaal niet de bedoeling dat hij hier zou blijven.

Mooibroek: (*van rechts, in kostuum, met diplomatenkoffer*) Ik moet zeggen Mulder, ik heb bewondering voor je werk. Maar jij weet ook, dat jij het grote zorgenkind van onze bank bent.

Willem: Het komt allemaal wel goed, Mooibroek. Als het moet, werk ik 's nachts ook nog voor de zaak. Kijk, dat is mijn vrouw Grietje. Kijk Grietje, dit is Jan Mooibroek, je weet wel de grote baas van de bank. Schenk hem maar gauw een kop koffie in.

Grietje: Dag meneer Mooibroek. Met melk en suiker?

Mooibroek: Ik drink eigenlijk alleen maar groene thee.

Grietje: Thee? Ik geloof dat er ergens nog wel een zakje kamillethee ligt; ik moet wel even zoeken.

Mooibroek: Geef mij dan maar koffie. Maar met een zoetje er in hoor, ik ben aan het lijnen..

Grietje: Zo'n tabletje? Dat helpt niks. Daar heb ik ook geen baat bij gehad.

Mooibroek: (*voor zich heen*) Dat is te zien mevrouw....

Grietje:Mulder, Mooibroek, net als mijn man. Zeg maar Grietje. Ik

haal even de koffie op.

Willem: Ik werk mij kapot. Het zal wel een keer beter gaan draaien. *(biedt hem de stoel aan)* Ga hier maar zitten op die gemakkelijke stoel.

Mooibroek: Jij werkt vast heel hard, daar ben ik van overtuigd, maar jij moet ook eens kijken wat het oplevert. *(legt een zakdoek op de stoel)*. Zo kan het echt niet langer.

Willem: Als kleine zelfstandige kun je wel stapelgek worden; ze maken je het leven bijna onmogelijk. Ik ben van januari tot en met juni aan het werk; en van juli tot en met december ben ik mijn tijd kwijt met het invullen van formulieren. Dat krijg ik echt niet voor elkaar.

Grietje: *(van links met kan en kopje)* Zo, kijk eens aan. Koffie en een zoetje. De zoetstof is niet van vandaag of gisteren, maar ik denk dat hij nog wel werkt.

Mooibroek: *(bekijkt het kopje, kritisch)* Heb je ook een schoon kopje?

Grietje: Is dit niet schoon dan? *(bekijkt het kopje)* Och, dat zijn maar een paar vlekjes van de afwasmachine. *(wil het kopje met haar schort schoonmaken)*

Willem: Grietje! Haal even een schoon kopje, ja! *(Grietje links af)* Mijn vrouw helpt ook mee in het bedrijf, en dan schiet de huishouding er wel eens bij in, zie je.

Mooibroek: *(kijkt om zich heen, ironisch)* Dat is... eh... niet te zien Mulder. Nee hoor, het ziet er hier netjes uit. *(staat op, wrijft zich aan zijn achterwerk)* Wat raar, ik krijg het zo warm...

Grietje: *(van links, 'smijt' kopje op tafel)* Zo, is deze schoon genoeg? *(zet hem met zachte dwang weer op de stoel)* En blijf maar gerust zitten hoor, je hoeft voor mij niet op te staan. Doe maar net als of je thuis bent.

Willem: *(schenkt koffie in)* Je hebt zelf kunnen zien dat mijn bedrijf te klein is. Daarom moet ik hier mijn spullen opslaan. Ik heb veel meer ruimte nodig, dat begrijp je toch wel. Nu moet ik mij behelpen, omdat wij hier ook wonen. Dit is de keuken, dan kun je wel nagaan...

Wietse: *(met volle mond eten uit zak chips, van links)* De stoel....

Grietje: *(onderbreekt hem)* Nu niet! *(geeft aan dat hij moet verdwijnen)*

Wietse: Maar die stoel...

Grietje: Wegwezen!

Wietse: Okee, omdat jij het zo vriendelijk vraagt.... *(links af)*

Mooibroek: Wil je echt zo door modderen, Mulder?

Willem: (*enthousiast*) Nee, ik heb grootse plannen. Als ik de zaak uit kan breiden, en nog een of twee mensen in dienst kan nemen, en de nieuwste apparatuur kan kopen, ja dan zal deze werkplaats lopen als een trein. Ik heb er al over gesproken met de wethouder. Kijk, als de gemeente mij dat stuk grond hier naast voor een prikkie wil verkopen, en ik van jou een krediet krijg van pak 'm beet 100.000 euro, zeg maar twee, dan komt het dik voor elkaar. Dan kan ik dealer worden, maar ja, als je er alleen voor staat, is het eigenlijk geen doen...

Mooibroek: Mensen nog aan toe, wat is dat heet.... (*wrijft weer over zijn achterste*)

Grietje: De koffie? Dat kan niet, die is nog van gisteren...

Mooibroek: Nee, mijn...eh... mijn achterwerk, bedoel ik! En jij gelooft dus, dat met een uitbreiding het werk hier vanzelf naar toe komt? (*drinkt koffie, hoest*) Bah, dit is allemaal koffiedik.

Grietje: Oh! Sorry hoor. Dan heeft onze uitvinder weer eens met zijn vingers aan het koffieapparaat gezeten. Die zal ik eens even...

Mooibroek: (*geeft haar het kopje*) Hier neem dit maar mee! (*staat weer op*) Wat is dat toch? Die warmte...

Grietje: (*drukt hem weer op de stoel*) Blijf maar gerust zitten, hoor...

Wietse: (*weer van links, met volle mond*) Die stoel is nog niet...

Grietje: (*scherp*) Wegwezen jij! (*Wietse weer links af*)

Willem: Ik heb al contact gehad met Opel. Ik kan misschien wel dealer worden, hebben ze mij verteld, tenminste als ik mijn bedrijf moderniseer. Dan staan ze er helemaal achter. Dat klinkt goed, toch?

Mooibroek: (*voor zich*) Die hebben je wat op de mouw gespeld. Dat gelooft geen mens!

Willem: Wat zeg jij?

Mooibroek: Och niks. Laat mij die brief maar eens zien!

Willem: Waar is die brief, Grietje? (*zoekt in de rommel naar de brief*)

Grietje: Die heb ik op de stapel aanmaningen gelegd, hier op de tafel.

Willem: Bij de aanmaningen. O jee, die stapel, die heb ik opgeruimd!

Grietje: En waar heb jij die spullen neergelegd.

Willem: (*verlegen*) Neergelegd... Eh... ik geloof dat ik die in de kachel in de werkplaats heb gegooid! Een ogenblikje Mooibroek, wij zijn er zo weer! (*pakt kistje met sigaren, biedt Mooibroek grote sigaar aan*) Kijk eens, een mooie sigaar Mooibroek, die heb ik voor jou bewaard! Neem er maar twee. (*beiden rechts af*)

Mooibroek: (*springt op en krabt aan zijn achterwerk*) Wat zou dat zijn? Het is niet om uit te houden! (*zoekt in zijn jas*) En waar is mijn

mobieltje? Gelukkig heb ik er nog een. (*pakt die uit de koffer, kiest nummer, loopt heen en weer, staat stil als hij praat*)) Schulte, hier Mooibroek! Ik ben nu bij ons zorgenkind Mulder in de werkplaats. Mensen nog aan toe, wat een figuur. Hij gooit de aanmaningen gewoon in de kachel. Je kunt het faillissement in orde maken. En zorg er voor dat wij er goed uitspringen! Wij zorgen er voor dat wij de grond en het pand in handen krijgen. Dan gooien wij de boel plat en kan hier een echte ondernemer zijn gang gaan. Ja, ja, met Mulder is het afgelopen! En die vrouw van hem is ook niet zuiver op de graat; ze kan nog geen kop koffie zetten. Ik zal hem aanraden nog flink wat onderdelen aan te schaffen bij Sanders. Die heeft wel een lesje verdiend. Het is zijn eigen schuld, had hij maar niet van bank moeten veranderen. Zo heb ik hem mooi beet! Ha, ha, ha, ik weet dat ik een slimme kerel ben. Als je het niet verder vertelt: eigenlijk gemeen! Zeg Schulte, denk aan mijn privé-aandelen, houd de koers goed in de gaten. En verkopen bij de hoogste stand, begrepen! En zeg, bel jij mijn huisarts eens even. Elke keer als ik zitten ga, wordt mijn achterwerk warm. Vraag hem eens waar dat aan kan liggen! (*bezorgd*) Ik hoop niet dat het ernstig is; ik werk ook veel te hard. Misschien is dat de oorzaak.

Grietje: (*met Willem van rechts met vuil stuk papier*) Hier hebben we het papiertje al. Ga er eens gewoon lekker bij zitten. (*drukt hem weer op de stoel*)

Willem: Hier, kijk eens aan, hier staat het, zwart op wit! Er zitten wel een paar olievlekken op, maar het is wel te lezen! (*leest hikkend voor*) Als u gaat uitbreiden, en goed op de hoogte bent met de laatste *knoow houw* (*zo uitspreken*) en uw werkplaats is uitgerust met de nieuwste *eekwiepelement* (*zo uitspreken, bedoeld wordt equipment*), willen wij graag nog eens contact met u hebben over een dealerschap. Dat klinkt goed!

Mooibroek: (*springt met een schreeuw op, wrijft zich weer over zijn achterwerk en met kreunende stem*) Mulder, jij bent een hete... eh... ik bedoel een flinke ondernemer; jij kunt het nog ver schoppen! Ik denk nog eens goed na over het krediet. En ik geef je een persoonlijke tip: Jij moet je onmiddellijk indekken en zoveel mogelijk onderdelen kopen. Sanders heeft mooie aanbiedingen, ga daar maar naar toe. Koop zoveel mogelijk, raad ik je aan. Je hebt het krediet zo goed als binnen. Jij hoort nog van ons. O ja, als je hier of daar een mobiele telefoon tegenkomt, laat het mij even weten (*midden af*)

Willem: (*denkt dat het krediet binnen is en heeft onderdanig de deur*)

geopend , roept hem na) Bedankt hoor, Mooibroek! Ik zal je niet teleurstellen, daar kun je op rekenen!

Grietje: Wat een verwaand schepsel! Ik hoop dat hij de kont goed verbrand heeft

Wietse: *(van links op met een omgebouwd koffiezetapparaat, zijn gezicht zit onder de koffiedik)* Hm, ik geloof, dat ik nog even aan de slag moet met dit koffiezetapparaat. De hele boel is mij in het gezicht gevlogen!

Willem: Jij halve gare! Met jouw fratsen heb jij bijna de hele boel verprutst!

Wietse: Hoe zo ? Als dit ding eenmaal functioneert, is de koffie veel eerder klaar, lekkerder en zonder koffiedik. Mijn uitvindingen zijn namelijk zoals altijd geniaal.

Grietje: Oh ja?! Met jouw automatisch instelbare kerstboomverlichting is de hele keuken zowat naar de Filistijnen gegaaan; en door die zonnebank van jou ben ik bijna levend verbrand. *(laat verbrande benen zien)*

Wietse: *(beledigd)* Maar mijn automatische bier-inschenk-machine is wel goed. Die gebruikt Willem immers elke avond.

Willem: Kom, geen gedonderjaag meer! Het is vandaag een goede dag voor ons bedrijf! Wat dunkt je Grietje, zullen we daar maar eens een borrel op drinken?

Grietje: Vooruit maar! Maar daarna ga jij onmiddellijk weer aan het werk...!

Wietse: Zal ik de volautomatische kurkentrekker...

Grietje: Niks ervan. Jij hebt al brokken genoeg gemaakt! *(links af)*

Willem: *(roept naar rechts in de werkplaats)* Kasimir, kom! Wij hebben wat te vieren, drink jij ook mee?

Kasimir: *(van rechts)* Wat hebben wij te vieren *baos*?

Willem: Omdat de directeur van de bank ons een krediet heeft toegezegd. Het kan niet meer mis; wij gaan uitbreiden, Kasimir! En dan nemen wij jou officieel in dienst en meld ik je aan bij het arbeidsbureau.

Kasimir: Dat hoeft voor mij niet. Ik doe dezelfde *arbait*, of jij mij nu aanmeldt of niet! Wat is 't verschil? *(Grietje komt terug met wijn, borrel o.i.d. en glazen)*

Willem: Als jij ingeschreven staat, moeten wij sociale lasten voor jou betalen en verzekeren tegen ziekte, maar dan hebben wij geen slecht geweten meer. Je moet eerlijk wezen in deze wereld.

Kasimir: Ik zit daar niet mee. Ik heb liever een slecht *gewissen* en betaal niks. *Waarom* moet jij mij verzekeren. Ik heb ja een vaste

baan.

Willem: Officieel heb jij geen werk, sterker nog: officieel besta jij helemaal niet! Kom, laten we drinken op het krediet, en de directeur van de bank.

Kasimir: Op die kerel wil ik niet drinken!

Willem: Waarom niet?

Kasimir: Ik mag die kerel niet! (*haalt mobieltje uit zijn broekzak*) Heb je nog een telefoon nodig *baos*?

Willem: Kasimir, ben je helemaal gek geworden? Die is van Mooibroek! Die heb jij gestolen! Dat is niet eerlijk!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto